

کره کتنه

بناغلی زلی هیوادم!

زیری دوی درې وروستنی گڼي مي وکتلې، د مضامینو تنوع، د چا پ ښه والی او صحت او نوري ښېگڼي یې د خوښۍ وړ دي. له پښتو ټولني څخه تشکر دی چې دې خواته ئې توجه وکړه. او دا پاڼه ئې یوه گټوره او ذوقی او دلوستلو او دستابلو وړ کړه.

د لیکوالو او ښاغلو پوهانو مرسته او توجه دې خواته را اړول هم یو گټور کار دی. ستا توفیق په دې لار کښي غواړم، او ټولو ښاغلیو لیکوالو چې ستا سره ئې مرسته کړې او دا جریده ئې په خپلو مضامینو ښایسته کړې ه. کور ودانی وایم امید کوم چې دغه معیار به وساتي او د پښتو په خدمت کښي به لا زیات بریالی یې.

تاسي ښاغلي لیکوالان ادبی کره کتنې، نقد ته هم رابللي دي او دا ډېر ښه کار دی. ژبي ته ډېره گټه لري او که په شخصي اهو او اعراضو ککړ نه سي نو به ښې خبري او څېړني وسي. پخوا هم د پښتو ټولني د کابل مجلې د کزه کتنې یوه خاصه بره لرله. په ۳۶ گڼه کښي زما دوی خبري را په یاد سوې دلته ئې ستا او نورو ملگرو د توجه دپاره کارم. ښایي چې ملگرو او ښاغلو لیکوالو دپاره یوه گټه وړه یادونه وي :

(۱): په دريم مخ كښي يوه ښكلې پټۍ ټولنپوهنه، ساپوهنه، وگرپوهنه ليدله كيږي چي د سوسيالوجي او سايكالوجي او انټروپولوجي له پاره نوي جوړ سوي اصطلاحات ښكاري.

نه پوهېږم چي دغه اصطلاحات چا جوړ كړي او چا منلي دي؟
پخوا خو به پښتو ټولني دغسي كارونه د پوهانو او ليكوالو په سلا په يوه علمي غونډه كښي كوله. اوس نه پوهېږم چي څوك ئې كوي؟

ماته ټولنپوهنه او وگرپوهنه بده نه ښكاري ښايي چي د ديموگرافي له پاره هم د وگرپي له وي څخه كار واخلو خو د ساپوهني سره سخت مخالف يم، كه ئې مطلب روانشناسي او روحيات وي. سا په پښتو كلمه سا، يا ساه ده او د روح او روان له پاره موږ "اروا" لرو چي ريښه ئې له روان سره مشتركه ده او په كوشاني ژبه كښي هم ال و - ارو ، د جان په معني وه چي د سره کوتل په كتابه كښي سته او د اوستا او رونت = او روان د دري او پهلوي له روان او پښتو اروا سره برابر دي نو بايد د ساپوهني پرځای ارواپوهنه ووايو.

سا په پښتو كلماتو كښي د نفس په معنا ده لكه سا وهل:

"نفس زدن" سا لنډی (نفس بندي ضيق النفس) سا بندي (نفس بند شدن) سا كښل (نفس كشيدين) په سا وهل (چيز خوردني را به مجرای تنفس فروبردن) په سره سا (په آرامي) سره سا ايستل (نفس سرد كشيدين) سا وركول (تنفس بند شدن و مجاز مردن) په دې ټولو كښي سا د نفس معنا لري او د روح سره هيڅ اړه نه لري، روح او جان يا روان په پښتو (اروا) دي چي بايد په ليكنو كښي هره كلمه پر خپل ځان او په خپله معنا وويله سي.

(۲): د څېړنوال دوست ليكني ډېر ځله تحقيقي او د گټي وړ وي خدای دي دده پر ځوانې برکت كي. په رښتيا څېړنوال دی. ده په دريم مخ كښي د پښتو نالت كلمه په دوو معناوو له عربي لغت څخه راوتلې گڼلې ده خو زه ئې د سر كوزي (خوك) په مفهوم سوچه پښتو بولم نه له عربي څخه راوتلي.

په پښتو كښي دغه بد ځناور په توصيفي تركيبونو لكه سر كوزی، خريشوی مشهور دی زما په خيال چي اصلي موضوع نوم به ئې نالت وي چي پنځوس كاله پخوا ما د كندهار په ارغنداو كښي په دغه معنا اړوبدلی و مگر عام لغت نه دی.

موږ ډيري داسي كلمې لرو چي په ظاهره له عربي يا دري څخه راوتلي ښكاري خو كه څوك پسي وكرزي، خپلي اړيايي ريښې لري. چي له هغو سره ښه نښلي، لكه د پښتو ايت چي ظاهراً له عربي افت څخه راوتلې ښكاري خو ريښه ئې د سنسكريت له ايتته سره مشتركه ده او معنا ئې يوه ده.

په ظاهره د پښتو سدری بايد د عربي صدر څخه جوړه سوې وي خو ريښه ئې د اوستا سدره ده چي كټ مټ دغسي لكه د پښتو يو د اغوستني كالي دي چي د عبادت پر وخت ئې مويد اغوندي.

اروا (روح) هم ځني خلك له عربي جمع (ارواح) څخه راوتلې بولي، مگر په خپله په آريايي ژبو كښي پخې ريښې لري ولي به ئې له ساحی (ارواح) سره نښلوي؟ نالت: كه په فعلي او تركيبسي مفهوم د كول له مشتقاتو سره استعمال سي ښايي چي له عربي لغت څخه به وي مگر په اسمي ډول چي سر كوزي ته وويل سي، سوچه پښتو به وي. په هرډول داسي ليكني د پښتو لوی قاموس دپاره مواد راټولوي، او بايد چ

څېړونکی ئې وليکي او چاپ سي چي بيا پر خپل وخت له سندونو سره په لوی قاموس کښي ځای ومومي.

زه د زلمو دغسي ليکنو ته د قدر په سترگه گورم.

يوه د غور وړ خبره :

کله کله د مطبوعاتو يا د راډيو د خپرونو له خوا په پښتو کښي ډېر ښه کلمات يا نوي جوړ سوی اصطلاحات اړوېدل او ليدل کيږي. مثلاً وزلوبه د بزکشی پر ځای زما ډېره خوښه سوه، يا د بېلابېل کليمه خورا خوږه ده او د گوناگون او متنوع او جداگانه پر ځای درېدای سي.

مگر کله کله داسي کلمات هم اړوېدل کيږي چي تش محلي ارزښت لري. او پر ځای ئې نور عمومي کلمات سته چي گرده پښتانه ئې وايي او په پوهيږي او داسي کلمات يا تعبيرونه او اصطلاحات تر محلي موادو غوره دي بايد چي په ادبي ژبه کښي ځای ونيسي.

د مثال په توگه وایم : شا او تر شا د پښتو عامه وينا ده چي هر څوک ښه په پوهيږي لکه : تر شا سو، پر شا ولاړ، ددې محاورې پر ځای يوه محلي اصطلاح په څېر سو هم سته، مگر څېر خو يوه خاصه معنا هم لري او په څېر کېدل ټول پښتانه نه پېژني او څېر د شا پر ځای نه سي درېدای.

بله خبره داده چي ځيني کليمې يا تعبيرونه او اصطلاحات داسي دي چي په يوه خوا کي ويل کيږي او يو خاص مفهوم اداء کو خو په بله خوا کښي هغه مفهوم نه لري، بلکي بدې خبرې هم گڼلي کيږي، نو دغسي مواد په مطبوعاتو او راډيو کښي خپرول ښه کار نه دی، او ادبي ذوق ئې نه مني، او پر اړوېدونکو بده اغېزه هم کوي مثلاً : ژبه کول د وعدې مفهوم د غربي خوا په محاوره کښي د احتجاج او زبان بازی او بې

شرمې معناوي لري. يا په گوته کول هم خورا بده معنا لري. يا تماس نيول يا تصميم نيول چي کورټ پښتو نه دي، او نه زموږ خلگ په پوهيږي ژبه کول به څوک د وعدې کولو پر ځای وايي خو بل ځای بده معنا لري.

نو به دا ښه وي چي پر ځای ئې په خپله د پښتو کلمه ژمنه کول وليکو دا کلمه په پښتو ادب کښي د وعدې په معنا ويله کېده لکه په يوازي ډول د خوشحال دا وينا :

بله لمبه دي د وصل ژمنه ده

بله مي عين د زړه دننه ده

يا ژمنه کول مرکب اسم فعل :

خواره عمر غوندي تلنه کوي ښه

په مدت د دیدن ژمنه کوي ښه

ښه کله چي په ژبه کښي موضوعه اصيله کلمه ولرو ځله به يو داسي مرکب تعبير راوړو؟ چي هغه به په بله خوا پښتنو کښي بله او بده معنا ولري؟

په گوته کول هم دغسي ناوړه تعبير دی چي په عامه پيښو کښي ټاکل يا ټاکنه ورته وايي او هغه لومړی مرکب اسم فعل بده معنا لري د "په گوته کړی ئې دی" پر ځای ويلای سو چي ټاکلی ئې دی، يا نښاني کړی ئې دی يا ئې ښوولی دی يا ئې نخښه کړی دی، او نور لکه نغوټلی ... هغه کلمات او تعابير چي د پښتو په يوه بله خوا کښي رکيک گڼل کيږي او بده معنا ځني اخلي بايد په ادبي ليکنو او دعامو خلکو د اړوېدنې او ليدنې په چارو کښي استعمال نه سي. دغسي هم ځني ناروا او رکيک نوي جوړ کړي تعبيرونه دي چي د پردو ژبو تقليد پر پښتو

راتپل سوی دي لکه تصمیم نیول، تشریف راوړل، رول لوبول چې خورا ناوړه دي او زموږ عام خلك كورټ نه پوهیږي. یو وخت زه وکیل التجار وم، زما یو هموطن له بمبی څخه راغی چې په دری ئې خبرې کولې ما ورته وویل : کی تشریف اوردید؟

دی لومړی په تشریف اوردید نه پوهیدی وې ویل :

صاحب از بمبی زرد چویه آوردم.

د پېښور پښتانه چې رول لوبوي یا تصمیم نیسي واروي نو ډېر خاند

چي دا بیا څنگه پښتو ده او څه معنا لري؟

تماس نیول خو بیخي بد تعبیر دی مخصوصاً که له مونث سره وي.

دا ټول نوی او ناوړه تعبیرونه زموږ په ژبه کښي بدعتونه دي چې د تقلید

له لاري پر پښتو باندي را اوبستي دي خو که موږ لږ څه فکر وکړو په

خپلو محاورو او لهجو کښي یې اصیل او خورا خواږه سیالان موندلای

سو. (۱)